

Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.

Mødet hævet Kl. 5.

En og Fyrgetyvende Møde.

Torsdagen den 17de Februar 1881, Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af 2den Behandling af Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.

Formanden: Forhandlingen er gjenoptagen. Første Landskingsmand for 10de Kredes har fremdeles Ordet.

Forsen: I de Bemærkninger, jeg tillod mig at fremsætte igaar, og som jeg bestrebte mig for at give den mildeste Form, søgte jeg at indbegaa den skarpe Kritik, som fra Udvalgets og Ordførerevs Side er fremsat overfor Arbejderkommissionens Forslag, saaledes som dette er bearbejdet og fremsat af den høitærede Indenrigsminister. Ved det Vædringsforslag, som saaledes er stillet samlet af Udvalget, er hele Regeringens Forslag blevet fuldstændig omkalfatret, saaledes at Forslagets enkelte Bestemmelser ikke kunne komme til Afstemning. Dvor befyndelig Stillingen er bleven derved, kan ses deraf, at Indenrigsministeren endogfaa har været nødt til for at redde nogle af sit Forslags Bestemmelser at stille Vædringsforslag til det af Udvalget stillede Vædringsforslag. Jeg standfede igaar ved § 7, men det være mig endnu tilladt at gjøre en supplerende Bemærkning til, hvad jeg ansøgte med Hensyn til § 1. Jeg bemærkede da, at det havde været Arbejderkommissionens Løns — jeg siger udtrykkelig, Arbejderkommissionens — og Arbejderkommissionens Forslag derved at have den Uklarhed, der

var tilstede om, hvorvidt en mundtlig Kontrakt mellem Mester og Lærling var gyldig for en længere Tid. Dette Spørgsmaal har vel fundet Afgjørelse i den senere Tid ved enkelte Overretsdomme, men der har i lang Tid været tilstede en Uklarhed om, hvorvidt en mundtlig Kontrakt om Lærlingeforhold var gyldig, naar Lærlingeforholdet var stiftet for længere Tid. Det var væsentlig for at tilintetgjøre denne Uklarhed, at man foreslog som en Betingelse for en længerevarende Lærlingekontrakt Gyldighed, at den skulde være skriftlig, saa at altsaa de Kontrakter om at optage unge Mennesker i Lære, som vare indgaaede paa længere Tid, ikke vilde være gyldige, medmindre de vare oprettede skriftlig, og at altsaa de, der bleve antagne uden skriftlig Kontrakt, ikke vare Lærlinge. Jeg har ikke overset, at der ved Regeringsforslaget var optaget blandt Straffebestemmelserne en Henviisning til § 1, men jeg gjorde ingen Indsigelse derimod, fordi jeg ikke kunde skjønne, at denne Straffebestemmelse vilde komme til Anvendelse, eftersom ethvert Forhold, hvor den skriftlige Kontrakt ikke forelaa, ikke var et Lærlingeforhold, og hvor der altsaa ikke var Noget at straffe; naar en Mand optager unge Personer til Oplæring uden at oprette skriftlig Kontrakt, bliver den unge Person ikke Lærling, men kun Medhjælper, træder i et løsere Forhold til Mesteren. Den anden Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre, er, at det er en Misforstaaelse, naar min Omtale af Prøvetiden er bleven forstaaet saaledes, at jeg skulde have det Mindste at erindre imod, at en Prøvetid bliver fastsat. Nei, tværtimod, jeg anser det for høist nødvendigt, men min Bemærkning gik ud paa, at det forekom mig billigt, at Lærlingen, om det end ikke har nogen juridisk Betydning, dog ikke ved selve Lovens Udtryk er udelukket fra at have en Stemme med i Spørgsmaalet om, hvorvidt han efter tilendebragt Prøvetid skal blive i den Lære, hvori han er sat. Endelig skal jeg med Hensyn til § 1 endnu bemærke, at, naar der staar, at Vorigheden skal paase, at Kontrakten er affattet overensstemmende med denne Lovs Forskrifter, vil jeg holde meget paa, at disse Udtryk blive rettede saaledes, at der kommer til at staa, hvad der er foreslaaet af Arbejderkommissionen, at det skal paases, at Kontrakten indet indeholder, som er stridende mod Lovens Bestemmelser. Det er en ingenlunde ligegyldig Sag, hvorvidt man der vælger det ene eller det andet Udtryk, thi hvorledes vil en Politimester kunne finde Rede i, om en Kontrakt er overensstemmende med Lovens Forskrifter, eftersom det jo dog er vitterligt, at der, hvad ogsaa den ærede Indenrigsminister igaar bemærkede, nødvendigvis maa være et stort Spillerum tilstede i Kontraktens Affattelse, med Hensyn til hvilke Bestemmelser der skal være deri og hvilke ikke; men det, som maa paases, er, at der ikke indføres Bestemmelser i Kontrakten, som stride mod de Be-